

[Ministeren for Handel, Industri og Søfart.]

Gennemførelse, der maa forekomme rimelig, idet det — som jeg ogsaa udtalte ved Lovforslagets Forelæggelse — maa anses for naturligt, at de mere almene Interesser er repræsenteret, eftersom Kasserne jo i høj Grad er baseret paa deres egne Midler, i højere Grad end paa Garanternes Hæftelser. Jeg vil ogsaa gerne protestere imod det ærede 19de tingvalgte Medlems (J. R. Poulsen) Udtalelse om, at det, Regeringen ønsker, er politisk Kontrol med Kasserne. Det er det ingenlunde, saadan er det ikke tænkt fra min Side. Jeg vil i øvrigt gerne bemærke — foranlediget af de Udtalelser, det ærede 13de Medlem for 5te Kreds (Rahbek) fremsatte —, at Bestemmelsen skal blive gennemført paa normal Maade, som Loven nu engang skal føres ud i Livet, og jeg kan ikke se, at den Omstændighed, at der i et Tilsynsraad er et eller andet Antal Medlemmer, skulde være nogen Hindring for, at der kan indtræde en Repræsentant for Staten. Der er jo ikke fastsat noget Maksimum med Hensyn til Antallet af Tilsynsraadets Medlemmer. Der staar udtrykkeligt i Lovforslagets § 7, 3die Stykke, at Tilsynsraadet bestaar af *mindst* 7 Medlemmer, saa der kan altsaa ikke være noget i Vejen for, hvad enten det bestaar af 7 eller flere Medlemmer; at et af Handelsministeren valgt Tilsynsraadsmedlem kan indtræde.

Det ærede 13de Medlem for 5te Kreds haabede paa Velvilje fra min Side med Hensyn til Administration af Loven, og i Særdeleshed, forstod jeg, med Henblik paa § 10. Ja, vi skal administrere Loven saa hensynsfuldt, som det er muligt, alt sammen under Hensyntagen til Spareernes berettigede Interesser og tillige til de Interesser, som Sparekasserne med Rimelighed maa kunne paaberaabe sig.

Jeg har ikke kunnet tiltræde Forslaget om at nedsætte Likviditetsprocenten fra 8 til 6. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, hvad jeg ogsaa tidligere har sagt her i Tinget, at for Bankernes Vedkommende er Likviditetsprocenten 10, og jeg kan ikke anse det for rimeligt at gaa længere ned end til 8.

I Anledning af det ærede 10de tingvalgte Medlems (Jensen Christensen) Forespørgsel vedrørende de sønderjyske Sparekassers Stilling vil jeg gerne bemærke, at det er rigtigt, at der i de sønderjyske Sparekasser i forskellig Henseende foreligger særlige Forhold, og at Bestemmelsen i § 9 om, at den Del af en Sparekasses Midler, der er anbragt paa anden Maade end i sikre Førsteprioriteter, eller hvad dermed kan

sidestilles, ikke maa udgøre mere end 7 Gange Sparekassens Egenkapital, derfor kan have særlig Interesse for disse Sparekasser. Jeg henleder Opmærksomheden paa, at der, netop for at undgaa, at Sparekasser kommer i Vanskeligheder, findes en Bestemmelse i Lovforslaget, hvorefter de Sparekasser — herunder altsaa ogsaa de sønderjyske —, der ikke opfylder det nævnte Krav, faar 10 Aar til at bringe Forholdet i Orden, saaledes at Lovens Krav kan ske Fyldest gennem en gradvis Omlægning af Anbringelsen, en Omlægning, der naturligvis maa ske med rimelig Hurtighed, saa at Forholdet kan være i Orden 10 Aar efter Lovens Ikrafttræden.

Efter de for mig foreliggende Oplysninger maa det antages, at cirka Halvdelen af de 38 Sparekasser, der findes i Sønderjylland, ikke vil faa nogen som helst Vanskelighed med at opfylde Lovens Krav efter 10 Aars Forløb. Men ogsaa for Resten vil det, efter hvad der foreligger, formentlig være muligt, uden at skride til drastiske Forholdsregler, i Løbet af de 10 Aar at bringe Forholdet i Orden, saaledes at man bl. a. ved Hjælp af Afdrag paa de sekundære Prioriteter gradvis omlægger Anbringelsesmidlerne, i hvilken Henseende jeg vil bemærke, at man jo maa regne med, at Kasserne Egenkapital, som det indtil nu er sket, stadig vil stige, hvilket ogsaa vil bidrage til, at Lovens Regler kan fyldestgøres.

Det ærede Medlem spurgte mig dernæst, om man vilde forhindre Sparekasserne i at yde Udlaan mod sekundær Prioritet, indtil Lovens Bogstav er opfyldt. Jeg kan hertil svare, at det vil man ikke, men naturligvis maa Sparekasserne, hvis de yder saadanne nye Laan, administrere med Forsigtighed og stadig have de nye Bestemmelser i Erindring, saaledes at Lovens Bestemmelser om 10 Aar kan være opfyldt.

Endelig spurgte det ærede Medlem mig, om jeg ikke kunde tænke mig at holde de saakaldte Realkreditlaan uden for Beregningen af Egenkapitalens Forhold til Udlaansmassen mod sekundær Prioritet. Jeg har hertil svaret, at der ikke, saaledes som Forslaget er affattet, er Hjemmel til at stille Realkreditlaanene paa særlig Maade, og jeg skønner ikke rettere, end at det heller ikke vil være rimeligt at gøre dette. Laanene, der oprindeligt androg 9 Mill. Kr., er nu bragt ned, ikke til 5, men, efter hvad der foreligger for mig, til ca. 4 Mill. Kr., og de vil paa naturlig Maade blive yderligere væsentligt nedbragt i de kommende Aar, selv om Afdragsvilkårene for en Del af